

omlægge, og CO₂-besparelsen i samme omgang er her oplagt, fordi langt den største del af vores el bliver produceret på kulbaserede kraftværker. Jeg tror også, at der i befolkningen som helhed er en ganske udbredt forståelse for problematikken.

En af barriererne ved at gå ind i projektet og opfylde de sparemål, som regeringen har udtrykt i »Energi 21«, er uden tvivl økonomien, og det er jo en kendt sag – og vi har også set det med eksemplerne netop i område 4, hvor man er i fuld gang – hvad omkostningerne i givet fald er.

Her i lovforslag nr. L 27 er der så skitseret en finansieringsmodel i hvert tilfælde så vidt, at fonden bør opbygges med en kapital, der giver tilskud til en konvertering af elopvarmning i boliger og offentlige institutioner inden for et kollektivt forsyningsområde. Sideløbende kan der så gives tilskud fra de selskaber, man opererer inden for, typisk et lokalt forsyningselskab, et fjernvarmeselskab, og ad den vej er jeg temmelig sikker på man kan komme vidt.

Som alle ved, er der i det første år skitseret 50 mio. kr. direkte på finansloven, mens det videre forløb jo bliver et tillæg på 0,6 øre pr. kWh for normalforbrugere, dog sådan at erhvervslivet efter gældende regler får fritagelse til deres procesenergi eller får en refusion af samme omfang.

Indsatsområderne inden for disse kollektive forsyningsområder er som bekendt boliger og offentlige institutioner. Det betyder ikke, at vi skal gå andre i bedene, og de initiativer, der allerede er taget med hensyn til energibesparelser af f.eks. elselskaberne, kører selvfølgelig videre.

Potentialet, skønsmæssigt 50.000 boliger/institutioner, kan nås inden for en given årrække. Provenuet af de 0,6 øre skønnes at blive omkring 90 mio. kr. om året i skønsmæssigt 8-10 år afhængig af interessen, indsatsen osv. og mulighederne for måske at supplere midlerne. Det vil altså give, igen skønsmæssigt, en total elbesparelse på 6 pct. og så selvfølgelig også en forholdsvis del af CO₂-reduktionen.

Det er ærlig talt et flot instrument at kunne sætte i gang, og det er en solidarisk ordning, hvad angår finansieringen. Det er vores alle sammens miljø; alle deltager.

Selve bestyrelsessammensætningen bredt dækkende faglige interesser, miljømæssige interesser og brugerinteresser suppleret med en formand og to øvrige medlemmer efter ministerens udpegning kan forhåbentlig kvalificeret

varetage alle tekniske, økonomiske og miljømæssige ting i udarbejdelsen.

Udlægningen af opgaverne til en koordinator lokalt i det geografiske område skulle gerne sikre, at arbejdet dels kan lægges ud i enkeltentrepriser, dels at kvaliteten og dermed også udbyttet af indsatsen bliver optimal.

På den baggrund, hvor vi så pænt nærmer os de linjer, som er udstukket i »Energi 21«, kan jeg på Socialdemokratiets vegne anbefale lovforslaget.

Gitte Seeberg (KF):

Da mit partis ordfører, fru Eva Møller, er forhindret i at være til stede, skal jeg på Det Konservative Folkepartis vegne sige følgende:

Vi ønsker ikke at medvirke til dette lovforslag. Det betyder naturligvis ikke, at Det Konservative Folkeparti ikke kan gå ind for elbesparelser. Det kan vi. Det har vi vist i den politik, vi har lagt frem, og det går vi fortsat ind for, også under hensyn til internationale forpligtelser, bl.a. Rio-Traktaten. Men vi ønsker ikke at gøre det på den måde, som ministeren foreslår her.

Jeg skal understrege, at der heller ikke er megen grund til set med vores øjne at skabe denne fond. Energiforbruget pr. indbygger i Danmark er rent faktisk faldet i årene fra 1975 til 1992. Det viser sig også, at elforbruget i boligerne er stagneret siden 1990, medens elforbruget i den offentlige sektor i samme periode er steget. Tilsvarende viser det sig, at det samlede energiforbrug i erhvervslivet er stagneret siden 1990. Alle disse oplysninger er taget fra Miljø- og Energiministeriets bog »Danmarks Energifremtider«.

Der er altså ingen tvivl om, at der både i befolkningen og i erhvervslivet er en helt klar opbakning bag ønsket om at spare på energien, herunder på elektriciteten. Det er der også en god grund til foruden den miljømæssige, nemlig prisen, der giver et godt økonomisk incitament til at spare. Energipriserne i Danmark med de tilhørende afgifter er jo ikke specielt lave. Ønsket om besparelser viser sig helt tydeligt ved køb af elsparepærer, lavenergikøleskabe osv. samt i erhvervslivets arbejde på at få den størst mulige energieffektivitet overalt.

Med jævne mellemrum oplever vi således i øjeblikket, at elselskaberne m. fl. kører oplysningskampagner med en opfordring til at spare på energien. Så kort sagt: Overalt i Danmark undtagen i den offentlige sektor er der tilslutning til, at der skal spares på energien. Vi behø-